

Има један црњак од вица који није турбо, на брзину склепана ревизија историје, па се може испричати. А иде овако. У Другом свјетском рату неизбежни Нијемци, који по старом добром обичају нису могли да сједе код куће и гледају своја посла и којима је било мало властите дједовине, па су кренули да обрађују туђу, дођу у неко наше двориште за које су цинкароши рекли да скрива партизане. Радознали Нијемци изведу осумњиченог домаћина испред куће са пријетњом да ће запалити цијело село ако не каже гдје се партизани крију. На идеју да умјесто домаћина спале село дошао је бивши аустријски каплар, који је имао част да учествује у оба свјетска рата те је тако добро научио технике застрашивања и злочина. Пошто човјек није хтио да открије скровиште, фелдвелови људи запалише прво цркву. Након тога запалише и штале, а стоку узеше да им се нађе за не дај боже на путу. Затроваше бунаре. Узалуд, одлучни човјек је и даље ћутао. Разочаран неуспјехом штајерским кобасицама предозирани фелдвел дође до човјека и одвали му шамар. Човјек се ухвати за образ и викну: „Опа, почели смо се шамарат !“

Ово баш подсјећа на шакетање у просторијама Црвене звезде. Све се некако опраштало док није дошло до шамара. Ако је тачно да се обрачун код О.К. корала догодио и да није новинарска патка. Углавном, сви смо се одмах примили као млад парадајз и повјеровали да је све истина. На интернету се дигла кука и мотика. Навијачке сајбер бригаде су удариле из свих оружја. Најгласнији је био хор Делија из опере „Гаспром“. Брзо су смислили рефрен. „ Удри стоку, Џајо“- одзвањало је са тастатура! Није никакво чудо што навијачи заврше у Инсајдеру. Што су гориво од којег мајстори масовних сцена и монтаже праве пиротехничке спектакле. Слабо познају природу и друштво. Џајић није сточар, него земљорадник.

Обрачун код црвено-белог корала

Пише: Раденко Тошић
понедељак, 28 јануар 2013 11:51

